

de sit eget navn eller bære dette i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen.

§ 4. Ønsker ægtefæller samme efternavn, kan den ene ægtefælle ved anmeldelse til vielsesmyndigheden med den anden ægtefælles samtykke åntage dennes efternavn, medmindre det er erhvervet på grundlag af ægteskab.

Stk. 2. Den, der har antaget et efternavn på grundlag af ægteskab, kan ved anmeldelse til vielsesmyndigheden genantage det efternavn, vedkommende bar ved ægteskabets indgåelse, eller det efternavn, vedkommende senest har båret, som ikke er erhvervet på grundlag af ægteskab.

§ 4. Hustruen får ved ægteskabets indgåelse mandens slægtsnavn, hvis hun ikke forinden over for vielsesmyndigheden har afgivet erklæring om, at hun ønsker at bære det navn, hun bar før ægteskabet.

Stk. 2. En hustru, der ikke bærer sin mands slægtsnavn, kan under samlivet antage dette ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

Stk. 3. Ophører ægteskabet, kan hustruen, der har båret mandens slægtsnavn, genantage sit pigenavn ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

§ 5. I øvrigt kan forandring af efternavn ske ved navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden.

§ 5. I øvrigt meddeles navneforandring ved navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden ---

§ 6. Navnebevis på et nyt efternavn kan udfærdiges, medmindre

- 1) navnet er forbeholdt efter § 7, og det ikke kan udelukkes, at der er personer her i landet, der er berettiget til navnet,
- 2) navnet er et almindeligt kendt historisk efternavn,
- 3) navnet har en sådan lighed med de navne, der er nævnt under 1) og 2), at forveksling let kan ske,
- 4) navnet er et udenlandsk efternavn, der er almindeligt kendt her i landet,
- 5) navnet ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug,
- 6) navnet er et egentligt fornavn, eller

7) navnet er upassende eller kan vække anstød.

§ 6. Der kan i almindelighed ikke udfærdiges navnebevis på:

1) Navne, der er forbeholdt efter reglerne i § 7, medmindre det må antages, at der ikke her i riget findes nogen til navnet berettiget.

2) Almindeligt kendte historiske slægtsnavne.

3) Navne, der har en sådan lighed med de under 1) og 2) nævnte navne, at forveksling let kan ske.

4) Udenlandske slægtsnavne, der er almindeligt kendt her i riget.

5) Navne, der ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug.

6) Navne, der er egentlige fornavne.

7) Navne, der er upassende, eller som kan vække anstød.

§ 7. Forbeholdte navne er:

- 1) navne, der er forbeholdt efter § 7 i lov nr. 140 af 17. maj 1961 om personnavne, og
- 2) efternavne, der tillades ved navnebevis.

Stk. 2. Ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet kan endvidere forbeholdes:

- 1) efternavne, der bæres af personer med bopæl her i landet,
- 2) navne, der udgør eller indgår i et firma, varemærke eller foreningsnavn, der er indregistreret her i landet, og
- 3) kunstnernavne og pseudonymer, der er almindeligt kendt her i landet og anvendes af en person med bopæl her i landet.

§ 7. Forbeholdte navne er:

1) Navne, der er optaget på den i § 3 i lov nr. 89 af 22. april 1904 nævnte fortegnelse med tillæg.

2) Slægtsnavne, som det fremtidig tillades nogen at føre i medfør af § 5.

3) Slægtsnavne, som en her i riget bosat bærer af navnet har forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet.

4) Navne, der udgør eller indgår i et her i riget indregistreret firma, varemærke eller foreningsnavn, og som er forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet fra rette vedkommende.

5) Kunstnernavne og pseudonymer, der er almindeligt kendt her i riget, og som på tilsvarende måde af en her bosat bruger af navnet er forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet.